

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

Quare diuina sapie[n]tia suos caros i[n] hoc mu[n]do p[er]mittit ta[m]
multiplicit[er] tribulari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

Dem 8
Quare diuina sapientia suos caros in hoc mundo permittat
tam multipliciter tribulari

Testus quidez tu es si dispue
tem tecum: veritatem multa loquar ad te: quare via ipo
rum speras: bene est oibus qui preuaricant et male agunt:
plantasti eos et radice miseris: perficiunt et faciunt fructum. Materiam
multifariam ventilatam et frequenter discussam ac reuersatam opus non
est resumere: sed refrigeratio tribulationum: aduersitatum iteratio: re
plicatione querulosa quam aduersum te rector orbis exposcit. Nun
quid enim vane ostentatiis spiritu homibus suadeo: deus scit: aut nun
quid contra hominem disputatio mea: aut ad hominem: et non magis
propter refrigeratione ardoris cordis contriti et humiliati: et a pue
ricia usque ad hanc diem passionibus et miseriis vexati: aut quis non
similia vel maiora passus compati sciret sicut tu qui ex his qui passus
es compassione didicisti: sic enim cecus natus de non visis coloribus i
pfecte silogizat: sic qui non est passus aduersus: tanquam exceptus minus
perfecte de tribulatiis iudicat. Aut quo possent credere habentes q
rum domus secure sunt et pacate: et non est virga dei super eos qui ducunt i
bonis dies suos: delicate nutriti: in solacys educati: robusti: sani
felices: dignitatibus honorati: gradibus subleuati: bene pentati: quodru
viscera plena sunt adipe: et medullis ossa rigantur: his qui habent mem
bras vacuas et noctes laboriosas: qui nocte et die repletur doloribus
et iugis in amaritudine aie sunt: quibus foris pugne: intus timores:
quos nec finis ad ictum oculi descendere: cum et nocte humane deputata qui
etiam in inquietudine eis propter timores nocturnos conuertatur. Non
temporalis ab eis tollitur: gloria mundi frustratur: despicabiles inter
multos redduntur: obprobriis saturantur: traduntur in pueribus et in
exemplis: fiuntque omnia pypsimus usque adhuc. O quam bene sapiebat qui
hunc eadem sentiens dicebat. Sunt iusti quibus multa proueniunt
quasi opera egerint ipsorum: et sunt impiorum qui ita securi sunt quasi iu
storum facta habeant: amor tuus videatur esse sicut volumen volans:
quod gustatum quidem in ore est sicut mel dulce: comedetur autem ama
ricari facit ventre propter labore: amor tuus cocomitantem. Elementa ac puerilia amoris tui sunt tribulaciones ac miserie. Pri
mus namque passus accedentium ad te: prima pagina te legentium pri
mus erexitur ac iocale te diligenter istud. Hili accedes ad seruitur
te dei: sta in timore et prepara animam tuam ad temptationes bene dic ad temptationem
ve ad miseriem et tribulacionem: ita ut octis diebus militie tue sis
in afflictu et calamie et fortuna tibi raro aut nunquam optima arrideat

Non de oībus loquor. **T**u scis dñe quos ad hoc opus taz stren
nuū elegeris. **S**i sanitate ac robore aut elegātia gaudēt corpali
multipliicē flagellati cōtinuo incipiūt deficere: t vel exquiitatis
castigatiōibus v̄l grauiissimis infirmitatib⁹ oppresi languescer
cogunt. **S**i aurū eis ē vel argentū: fures veniunt t furant: vel
qd difficilius ē affectū ei⁹ ab ip̄is rescindis. **S**i possēs iōes agro
ru t vineta aut oliueta eis sūt: cūqz alys prospēra arriserit aura
hec grādo vel pruina cōsumit. **R**esiduū eruce comedit locusta:
residuū locuste comedit brucus: t residuū bruci comedit erugo
vel rubigo. **D**ñe dabis eis: qd dabis eis: panē artū t aquā t bre
uem. **D**ic ē cibus ille regius q sequit̄ seruos tuos: si transit ma
ria: vētus cōtrariaſ: si p terrā ire disponit: si multis dieb⁹ celuz
tre serenitatē cōcesserat: ecce cū hic tu⁹ vt sic loquar miser ama
tor ad lucē venerit: t ad viā se pauerit: cōglomeran̄ nubes: fra
imbribus pfundit: vt vel pluua vel estu nimio: aut etiā gelu i
tempato seruus ille tu⁹ affligitur. **M**ira res t stupēda: nūc mu
res in occulto ip̄z nō sinūt qescere: nūc milui in celo cū ad lucē
pdierit: aut etiā corui crocitantes in ip̄m quasi subsannatore i
pingunt t sine taceat sine rideat displicet. q si quis cōtra eū etiā
tacentē t nullū v̄bo aut facto ledentē se erexerit oēs concurrūt
ad maledicendū: linguas aciūt: t velut rabidi canes lepusculū
plebeni inualidaž t se oībus substernentē inseguunt lacerāt ac
discerpūt. **H**3 vt etiā hec de tua ḡia inferā: ecce ip̄i dicūt: diligit
deus odiētes se: t odio habet diligētes se: bona istis: mala illis
largitur. **E**t qd his maius ē: tu qq; index iustus partē aduersaz
sic te fouere ostēdis vel simulas: vt oīno taceas quasi tibi nō sit
cure de tuoꝝ subuersione seruoz: sic perit iustus t non ē qui re
cogitet: t qr ipius pualet aduersus iustū: ppter ea egredit̄ nunc
sicut olim iudiciū puerum. **N**ōne t hec quasi ipatienti aio con
querebas: ille amabilis re t noīs int̄pretatione ppheta dñi qui
dicebat: quare nō respicis sup iniq̄ agētes: t taces deuorāte im
pio iustiorē se. **E**t ecce bene agit: t maledicā recepit: tibi p posse
seruit: t vitam ei⁹ inuidus despicit: derisionib⁹ a legis transgres
soribus vrget: porro a seipso mille castigationibus tribulat. **E**t
qd his adhuc maius ē. **E**cce sathan a facie tua egreditur: t ei in
oībus qd q se verterit infidiat. **O** custos hoīm: o īmensa dei pi
etas: quo hec multiformia mala in tuis dilectis sustinere potē
ris: aut quo hec vides t similia t nō adiuuas. **Q**uaprof̄ t ego
nunc in tribulatiōe spūs mei cōfabulor tecū in aniaritudie aie
mee: tu enī solus labore t dolorem cōsideras t scis: qm̄ non ex

Item 8

animi levitate s; ex plenitudine amaritudinis aie mee vba hec
dolore plena pcesserut: q gemitibus tantis intcipiunt. s; t lacri
me decurrētes poccu **Sapientia** **Delicat⁹** miles es
pāt stilum scribentis + **Sapientia** qui aduersa tantū
formidas: s; necdū quidē vscq ad sanguinē restitisti: nec i valle
pugilū vscq ad mortē decertasti: nōne vir tu es? Sed p̄pudor
velut rinoceron audacissim⁹ es tu tēpore p̄speritatis: s; tela ara
nearū fragilioz aduersitatis tpe: bellator iuictus ad exercenduz
se t pbandū tribulationē t miseriā inuenire desiderat: an non
vcre gloriabaf q dicebat: liben̄ gloriabor in ifirmitatib⁹ meis.
Nam nisi pcesserit pugna: nō potest eē victoria. Hibernator na
uis in tēpestate dinoscit. In acie miles pbaf. Delicata iactatio
ē cum periculū non ē: afflictio in aduersis probatio ē veritatis.

Discipulus Nunquid ego solus hāc cōtra te mo
bulationib⁹ similiē oppresi sūt q mibi qzq in hoc cōsentiuunt: ita
vt t si te ratione supare nō valeo: copiosa multitudie testiū con
uincā: nōne facilius eēt vna hora capite puniri: qzq cūctis dieb⁹
prop̄ te mortificari. Nec mibi opponas aut respōdeas q forsi
tan hec mala ideo patimur: qr peccauim⁹ tibi t mandatis tuis
nō obediūm⁹: nūqd enī nos soli pctōres: nōne pctōrib⁹ abūdā
tia ē: filijs aut tuis d̄sertio: atqz iusti puniūt t ipy florēt i mūdo.

Sapientia Sicut dilexit me p̄i t ego diligo meos.
nō ē discipulus supra magistrū. Si mun
dus vos odit: scitote qr me priorē vobis odio habuit: s; t nihil
noui tibi accidit qd materia debeat eē tristiciarū: cōsuetudinis
nre ē electos quosqz maxime viriles animos virtute robustos
tēptationibus pbare. Cur igit̄ quasi insolituz tibi aliqd accide
rit vba multiplicas: t qrimonias tam arden̄ exaggeras: iuol
uens sentētias sermonib⁹ imperitis. Respice quis iter electorū
numerū: hor̄ videlicet: q deo singulariē placuerit i h̄ mūdo trā
sueit sine pbatōe. Sufficiētiā inqt iob audist] t finē dñi vidist].

Discipulus Nunc si dicere licet habeo quod volo
ro: t pp̄ter qd ex itimis ingemisco t suspiro. Audi queso seruū
tuū. Ecce ipi dicūt: non ē salus illi in deo ei⁹: vani sūt qui ser
uiūt deo: t quare: respōdent: q prop̄ hāc causam prefatā vide
licet iustoꝝ tribulationē cōtinuā: subiugentes nihilomin⁹: q p
tanto tam paucos habeas amicos: eo q cū eis huiuscemodi lu
do ludere soleas. Neu me flebilem t infelicem: hoc ē quod me

gibdolor & nūc pridē multotiens amarissimis lacrimis flere cō
pulit: & tristiciā mibi sup tristiciam adduxit: dominus videlicet
spūale: & frustratio laboris mei: quo frustra erga p̄ximorū salu
tem desudaui. **L**um enī plerosq; cū maximo labore ad cōuerſi
onē ac frugem melioris vite traxisse: & ipos cū dolore pturie
do ac dulcit in humeris portādo: & lac cōsolatiōis eisdē teneris
sub annis p̄cēdō: atq; meipm totū in obsequiū ipis tribuēdo
multa aduersa valde sustinuissim: cū dies tui consueti tēptatio
num scz & p̄bationū eis supueniſſent: vt p aquā & ignem trāſeu
tes educerent in refrigeriū: nōnulli retroſū abierut post satha
nam dicētes: durus ē hic sermo & quis poterit eū sustinere? **E**t
illud qd iuxta vulgare puerbiū dī difficile ē diu eē bonū: & sic te
miseri in dominū suū & i miseriam meā drelinquētes se rursus
noxys i **Sapientia** ³¹⁻ **D**ic questio illoꝝ solct animos
plicārt. **S**apientia p̄mouere: q̄ parū fidei vel scien
tie possidētes: merita scōꝝ que nō in p̄ſenti redduntſz reposita
sunt in futuruz: arbitrant̄ in huiꝝ tēporalis vite breuitate resti
tui: nesciētes iudicia dei iuestigabilia: & pfundū diuiniarū sapie
& sciētie dei: & q̄ nō ita videat deꝝ vt homo: homo enī tñ p̄ſen
tia respicit. deus aut̄ futura & et̄na cognoscit: tu aut̄ in nr̄a spūa
li phia alit̄ instruct̄ cōſurge: cūcta viſibilia mēte ſupgrediendo
que ei vidēnt̄: tpalia sūt: q̄ aut̄ nō vidēnt̄ et̄na sūt. **S**urge igif
de viſcosa obſcenitate tpaliū delectationū: aperi oculos menta
les & vide qd ſis: ybi ſis: & quo tēdas. tūc pfecto horū oīm ratio
nē habere valebis. **T**u nāq; es ſpeculuz diuinitatis: eo q̄ in te
principalius q̄ in ceteris creaturis reluceat imago trinitatis:
eo q̄ eius imago in te resplēdeat: exemplar et̄nitatis: eo q̄ ſui
olabili corruptiōe gaudeas. **E**t ſicut ego in eēntia mea ſum inſi
nitus: ſic deſideriū aie tue ē velut inēminabilis abyſſus ad cuiꝝ
repletionē oīa ſimul gaudia mūdi nō ſufficerēt. ſicut nec ynica
gutta oceanū ſua exiguitate replere poſſet. **D**einde aduertere
debes ybi ſis: qz in valle miserie: in exilio: in peregrinatiōe ybi
bona p̄mixta malis cōtinua v̄tigine iuoluunt. **R**iflus bic dolof
miſceſ: & extrema gaudiū luctus occupat. **D**ic nenipe mundus
ſuos ab inicio ſefellit amatores: dū eis proſpera p̄misit: & aduer
ſa retribuit: qd & ſimilē nūc q̄q; facere nō deſiſtit. **S**ed ad pleni
orem oīm p̄miſſarum pturbationū amotionē paululū nobis ſe
cedendum ē: & ad fidei principia latius recurrentum.

De cruciatibus infernalibus.